

SKATTENYTT

Officiellt organ för Taxeringsnämndsordförändenas Riksförbund



Nr 1-2 1966

Årgång 16

DISTRIBUTÖR AV
MEDDELANDEN FRÅN RIKSSKATTENÄMNDEN

Nyheter i skattelagstiftningen vid 1966 års taxering

Av t. f. byråchefen hos riksskattenämnden Stig Sagnert

På skattelagstiftningens område brukar nya eller ändrade regler höra till ordningen. Också under det nyss förflutna året har förekommit en omfattande skattelagstiftning. Sålunda har vi under år 1965 fått mottaga ett nytt skattepaket från finansministern. På grundval av allmänna skatteberedningens betänkande "Nytt skattesystem" (SOU 1964:25) framlades i proposition nr 14 förslag till omläggning av den direkta och indirekta beskattningen i syfte att dels erhålla en förstärkning av statens inkomster och dels åstadkomma en sådan omfördelning av skattebördan, att skattelättnader i första hand beredes barnfamiljerna och skattskyldiga med låga inkomster. De i propositionen framlagda förslagen beträffande den direkta beskattningen avsåg grunderna för beräkning av folkpensionsavgiften, ska-

lorna för den statliga inkomstskatten, kommunalskatteavdragets konstruktion, förvärvsavdragen, avdrag för underhåll av icke hemmavarande barn, sjömansskatten och förmögenhetsskatten. Förslagen behandlades av bevillningsutskottet i betänkande nr 16 och riksdagen antog utskottets förslag (SFS 1965:71—82).

Utöver de i proposition nr 14 framlagda förslagen har riksdagen bifallit ett annat förslag från Kungl. Maj:t rörande den direkta beskattningen, vilket också får anses tillhöra 1965 års skattepaket. Sålunda har riksdagen — efter tillstyrkan av bevillningsutskottet i betänkande nr 30 — antagit det i proposition nr 84 framlagda förslaget om rätt till frivillig särbeskattning av makar, som båda åtnjuter arbetsinkomst (SFS 1965:153).

En utförlig redogörelse för den nu be-

rörda lagstiftningen har lämnats av rättschefen i finansdepartementet E. Reuterswärd i häftena 6 och 7 av denna tidskrift för år 1965. Det må vara en tröst för 1966 års taxeringsfunktionärer att nämnda lagstiftning — med undantag av ändringen beträffande förmögenhetsskatten — skall tillämpas första gången vid 1967 års taxering.

De nyheter i skattelagstiftningen, som för första gången skall iakttas vid 1966 års taxering och som sålunda närmast är av intresse, skall redovisas i det följande. För en del av dessa nyheter har tidigare redogjorts eller kommer att redogöras i särskilda uppsatser i denna tidskrift. Den som är intresserad av ett noggrannare studium hänvisas till dessa uppsatser.

Inledningsvis må också anmärkas, att en ny upplaga av Skatte- och Taxeringsförfattningarna kommer att utgivras genom finansdepartementets försorg.

Ändrade skogsbeskattningsregler

SFS 1965: 571 och 572 (Prop. 1965: 129; BevU 1965: 41)

1. Beskattning av avverkningsrätter

Enligt punkt 2 fjärde stycket av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen skall intäkt genom skogsavverkning på grund av avverkningsrätt, som skattskyldig förbehållit sig vid avyttring av fastighet, beskattas som intäkt av *skogsbruk*. Skogsavverkning på annans mark på grund av särskild upplåtelse av avverkningsrätt skall däremot hänföras till *rörelse* under förutsättning att verksamheten bedrivs yrkesmässigt. I annat fall blir verksamheten hänförlig till tillfällig förvärvsverksamhet. Detta innebär att en avyttring av avverkningsrätten som sådan bedöms enligt reglerna för realisations-

vinstbeskattning. En eventuell vinst på grund av tillväxt eller värdeökning under innehavstiden går därför i regel fri från beskattning, när avverkningsrätten förvärvats genom benefikt fång.

Vid *gåva* av en rotpost anses enligt gällande praxis fastighetsägaren — givaren göra ett *produktuttag* och beskattas för dess värde såsom intäkt av skogsbruk. När en rotpost har tillagts någon genom *bodelning, arvskitte eller testamente*, har motsvarande betraktelsesätt däremot bedömts inte vara möjligt.

De olika beskattningsfrågor, som knyter sig till inkomstbeskattningen med avseende på skogsavverkningsrätter, har nu föranlett lagstiftning i syfte att täppa till luckorna i denna beskattning. De nya bestämmelserna grundar sig på skatteflyktskommitténs betänkande "Om åtgärder mot skatteflykt" (SOU:1963:52). I proposition nr 129 framhölls bl. a., att lagstiftningsåtgärder mot skatteflykt var särskilt brådskande när det gällde skogsavverkningsrätter. De kryphål, som hittillsvarande lagstiftning erbjöd, utnyttjades enligt propositionen i betydande omfattning såväl antalsmässigt som beloppsmässigt.

Genom de nya reglerna säkerställs att intäkt genom avverkning av skog på annans mark inte längre bedöms enligt reglerna för tillfällig förvärvsverksamhet. Skogsavverkning på grund av rätt som förbehållits på överlåten fastighet skall liksom tidigare inbegripas under skogsbruk och alltså beskattas som intäkt av *jordbruksfastighet*. Av lagtexten framgår att regeln gäller inte bara vid försäljning av fastigheten utan också vid annan överlåtelse, t. ex. gåva. Vidare tilläggs i tydlighetens intresse att också en avyttring av skogsavverkningsrätten som sådan in-

ryms under skogsbruk. All övrig avverkning på annans mark eller avyttring av rätt till sådan avverkning skall hänföras till *rörelse*.

I punkt 2 av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen har införts ett nytt — femte — stycke, vari förklaras att, om skogsavverkningsrätt övergår till annan genom bodelning eller eljest på grund av giftorätt eller genom arv, testamente, fördel av oskift bo eller gåva, det skall *anses som om avverkningsrätten avyttrats* mot vederlag motsvarande dess allmänna saluvärde vid övergången och som om vederlaget erlagts kontant. Skatterättsligt förvandlas alltså överföringarna till försäljning. Genom en hänvisning i punkt 5 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen sätts regeln i kraft även i fråga om inkomstslaget rörelse.

De nya bestämmelserna skall tillämpas redan vid 1966 års taxering. Kungl. Maj: t äger dock rätt att — om särskilda skäl föreligger — på ansökan förklara, att bestämmelserna inte skall gälla för viss skattskyldig vid 1966 års taxering.

2. Skogsbeskattning vid laga skifte.

Den som vid jorddelningsförrättning ålagts att betala skogslikvid har rätt till ett speciellt skogsvärdeminskingsavdrag enligt värdemetoden. Hittillsvarande regler har emellertid inte tagit hänsyn till det system med förtida tillträden av ägolotten, som tillämpas främst vid laga skiften i Kopparbergs län. Nu har genomförts sådan ändring av reglerna, att avdragsrätten inträder redan vid tillträdet av ägolotten. Vidare har man för att ytterligare jämna vägen för skiftesverksamheten gjort ett visst tillägg i skogskontoförordningen. De nya reglerna skall tillämpas fr. o. m. 1966 års taxering.

Beträffande den närmare innebörden av de ändrade skogsbeskattningsreglerna hänvisas till kammarrättsassessorn Bertil Wennergrens uppsats i ämnet i häfte 11 —12 av denna tidskrift för år 1965, varifrån förestående redogörelse hämtats.

Sänkt repartitionstal vid fastighetsbeskattningen och sänkt procenttal för beräkningen av inkomst av en- och tvåfamiljsfastigheter

SFS 1965: 120 (Prop. 1965: 30; BevU 1965: 24)

Önskemålet att förse varje kommun med ett tillräckligt och någorlunda konstant skatteunderlag utgör grunden för den alltjämt bestående fastighetsbeskattningen. Fastighetsbeskattningen är konstruerad som en garantiskatt, d. v. s. skatten skall garantera den kommun, där fastigheten är belägen, ett visst skatteunderlag, oavsett om fastigheten lämnat någon nettointäkt eller inte. Det skatteunderlag fastigheten garanterar kommunen motsvarar en viss bestämd procentsats av fastighetens taxeringsvärde. Procenttalet för detta garantibelopp brukar vanligen benämnas repartitionstalet för fastighetsbeskattningen och har fr. o. m. 1958 års taxering utgjort 2,5 procent.

Sedan år 1953 tillämpas vid inkomstberäkningen av en- och tvåfamiljsfastigheter i allmänhet en schablonmetod. Metoden innebär som bekant, att intäkten av fastigheten beräknas till viss procent — fr. o. m. 1958 års taxering 2,5 — av taxeringsvärdet samt att avdrag från nämnda intäkt inte medges för andra utgifter än ränta å lånat, i fastigheten nedlagt kapital samt tomträtsavgäld. För fastigheter, vilka ägs av bostadsföreningar, bostadsaktiebolag eller allmännyttiga bostadsfö-

retag, beräknas enligt gällande bestämmelser inkomsten till 3 procent av taxeringsvärdet.

1965 års allmänna fastighetstaxering har lett till en höjning av taxeringsvärdena för flertalet fastigheter. Här må erinras om, att 1964 års fastighetstaxeringsmöte som en grov riktlinje för landet i dess helhet rekommenderade en *genomsnittlig* höjning av taxeringsnivån med för jordbruksfastigheter 25 procent, för enfamiljsvillor 40 procent, för tvåfamiljsvillor 25 procent och för hyreshus 10 procent. Hur resultatet av taxeringen faktiskt blivit torde nu kunna överblickas i stort. En närmare undersökning av utfallet av 1965 års allmänna fastighetstaxering kan emellertid förväntas ske av en för ändamålet särskilt tillsatt utredning. Sådana utredningar har verkställts i anslutning till de närmast föregående allmänna fastighetstaxeringarna.

För att eliminera verkningarna av den väntade höjningen av taxeringsnivån vid 1965 års allmänna fastighetstaxering föreslog finansministern i proposition nr 30 till 1965 års riksdag, att repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen skulle sänkas från 2,5 till 2. Vidare föreslogs att procenttalet för beräkningen av inkomst av en- och tvåfamiljsfastigheter likaledes skulle sänkas från 2,5 till 2. Däremot föreslogs inte någon ändring av det procenttal, 3, som ligger till grund för den schablonmässiga inkomstberäkningen av fastigheter, som ägs av bostadsföreningar, bostadsaktiebolag eller allmännyttiga bostadsföretag.

Riksdagen godkände det av bevillningsutskottet i betänkande nr 24 tillstyrkta propositionsförslaget. De nya bestämmelserna skall tillämpas första gången vid 1966 års taxering.

Det torde vara klart, att man med den genomförda lagstiftningen inte helt eliminerat verkningarna av de höjda taxeringsvärdena. Särskilt vissa sommarstugokommuner torde sålunda få ett icke oväsentligt tillskott av skatteunderlag på grund av den väsentliga höjning av taxeringsvärdena på sommarstugor, som skett på många håll i landet. Att sänkningen av repartitionstalet blev så försiktig får ses mot bakgrunden av att hänsyn ansågs böra tagas till att höjningen av taxeringsnivån för vissa slag av fastigheter skulle bli relativt blygsam och att för kommuner med ett stort antal dylika fastigheter redan en sänkning av repartitionstalet till 2 skulle komma att innebära ett visst skattebortfall. Önskemålet att kunna tillämpa ett och samma repartitionstal för samtliga slag av fastigheter har givetvis också påverkat ställningstagandet.

Öppna koncernbidrag m. m.

SFS 1965:126 (Prop. 1965:126; BevU 1965:43)

I proposition nr 126 till 1965 års riksdag framlades på grundval av ett betänkande om koncernbidrag m. m. (SOU 1964:29) förslag till en skatterättslig reglering av vissa överföringar inom koncerner. Förslaget avsåg främst de s. k. öppna koncernbidragen. Även beträffande de dolda vinstöverföringarna föreslogs en reglering, ehuru i mindre utsträckning än som föreslagits i betänkandet. Propositionsförslaget godkändes i oförändrat skick av 1965 års höstriktdag.

De nya bestämmelserna tar främst sikte på öppna koncernbidrag mellan moderbolag och helägda dotterbolag. Det har ansetts naturligt att behandla dylika företag som en och samma skattskyldig och

att således medge en i princip obegränsad rätt till resultatutjämnning. Detta har framstått som särskilt motiverat då dotterbolaget bildats av moderbolaget och det senare hela tiden ägt samtliga aktier i det förra.

Då en relativt fri vinstöverföring inom en koncern med helägda dotterbolag medgivits, har man varit nödsakad att införa vissa bestämmelser avsedda att förhindra ett kringgående av gällande, komplicerade bestämmelser om s. k. kedjebeskattningsrätt inte träds för när. Även vissa andra föreskrifter har måst införas.

Med helägt dotterbolag förstås i detta sammanhang ett bolag, vars aktier till mer än nio tiondelar av aktiekapitalet ägs av moderbolaget. I ett dylikt fall kan nämligen bolagen med stöd av bestämmelserna i 174 § 1 och 2 mom. aktiebolagslagen fusioneras till ett enda företag.

De skattemässiga reglerna om öppna koncernbidrag återfinns i 43 § 3 mom. kommunalskattelagen men dessa regler avser blott sådana fall, där avdragsrätt resp. skattskyldighet för öppna koncernbidrag föreligger, oavsett om bidraget i det utgivande företags verksamhet utgjort driftkostnad eller ej.

Om avdraget enligt praxis anses utgöra driftkostnad i utgivarens verksamhet förelåg redan tidigare avdragsrätt för bidraget enligt grunderna för 20 § kommunalskattelagen och härutinnan har någon ändring inte gjorts. Däremot har det inte ansetts möjligt att i lagtexten ange när avdrag för dylikt bidrag av driftkostnads-karaktär enligt hittillsvarande praxis kan medges mellan intresseföretag. I detta avseende är man sålunda alltjämt hänvisad till praxis.

Några beloppsmässiga begränsningar i det öppna koncernbidraget har inte stipulerats.

För ekonomiska föreningar, bankaktiebolag och försäkringsaktiebolag har lämnats i stort sett motsvarande bestämmelser som för svenska aktiebolag.

I 43 § 3 mom. kommunalskattelagen uppställs vidare som huvudregel att de öppna koncernbidragen skall anses utgöra omkostnad för bidragsgivaren och intäkt för bidragstagaren i den förvärvskälla, som utgör bidragsgivarens eller bidragstagarens huvudsakliga verksamhet.

Den nya lagstiftningen har, såsom tidigare nämnts, även något ändrat på tidigare gällande bestämmelser om s. k. dolda vinstöverföringar. Redan förut fanns lagregler som sökte förhindra överföring av obeskattade vinstmedel till *utlandet* (43 § KL) samt att *kommunernas* beskattningsunderlag i alltför hög grad påverkades av dylika vinstöverföringar mellan företag, som beskattades i olika kommuner (57 § 3 mom. KL). Förut kunde taxeringsmyndigheterna ingripa mot sådan vinstöverföring, då den var *avsevärd*. Nu har en skärpning av bestämmelserna införts, framför allt vid vinstöverföringar till utlandet. Vidare har gällande praxis beträffande s. k. kommissionärsbolag lagfäst i 43 § 2 mom. kommunalskattelagen.

De nya reglerna skall tillämpas första gången vid 1966 års taxering.

En utförlig redogörelse beträffande den nya lagstiftningen om koncernbidrag m. m. kommer enligt uppgift att lämnas i en uppsats i ett kommande häfte av tidskriften. För detaljerna torde få hänvisas till denna uppsats.

Det bör måhända för fullständighetens skull också anmärkas, att i proposition nr 126 upptagits vissa särskilda frågor. I an-

ledning av framställning från Sveriges redareförening har viss ändring skett av bestämmelserna i 37 § 4 mom. *taxeringsförordningen* av innebörd att det anstånd, som kan medges i fråga om arbetsgivare-uppgifter, även skall gälla för kontroll-uppgifter till ledning för sjömäns taxering. Vidare har vissa ändringar skett i förordningen den 19 februari 1954 (nr 40) om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg samt i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning. Beträffande innebörden av sistnämnda ändringar torde få hänvisas till förenämnda proposition nr 126 samt SFS 1965:574 och 575.

Att taxeringsintendenten i länet fr. o. m. den 1 juli 1965 fått benämningen förste taxeringsintendent och vissa biträdande taxeringsintendenter benämningen taxeringsintendent har — får man hoppas — redan uppmärksammas av taxeringsfunktionärerna. Om så ej är fallet, bör proposition nr 150 till 1965 års riksdag studeras i hithörande delar.

Avdrag för folkpensionsavgift

I föregående års översikt lämnades en redogörelse för 1964 års vårriksdags beslut att slopa avdragsrätten för den obligatoriska folkpensionsavgiften. De nya reglerna, som blev gällande fr. o. m. den 1 juli 1964, föranledde som bekant, att avdrag vid 1965 års taxering medgavs med *hälften* av folkpensionsavgiften enligt 1964 års taxering. Vid 1966 års taxering är rätten till avdrag för folkpensionsavgift i princip helt upphävd. Undantagsvis kan emellertid avdragsrätt alltjämt föreligga. Sålunda skall — i förekommande fall — avdrag medges för sådan folkpensionsavgift, som ingår i *tillkommande* skatt av-

seende 1963 eller tidigare års taxering eller avseende eftertaxering för år 1963 eller tidigare år. Förutsättning för avdrag är därvid att avgift, avseende nämnda tidigare år, *påförts* den skattskyldige under år 1965.

Motsvarande gäller i fråga om *tillkommande* skatt, som avser 1964 års taxering eller eftertaxering för samma år och som påförts under år 1965, dock att avdrag här får ske endast med hälften av det påförda avgiftsbeloppet.

Alltjämt måste sålunda viss uppmärksamhet ägnas förevarande spörsmål vid taxeringen. Innan ett yrkat avdrag för folkpensionsavgift vägras bör man kontrollera, att fråga icke är om fall, som ovan angivits, och som medför avdragsrätt för hela eller för hälften av det påförda avgiftsbeloppet.

Förmögenhetsskatten

Inledningsvis har anmärkts att 1965 års skattepaket innehåller även en ändring beträffande förmögenhetsbeskattningen. Ändringen avser skattepliktsgränsen, som höjts från 80.000 till 100.000 kronor. Höjningen motsvarar ungefär stegringen av levnadskostnadsindex efter år 1957, då nuvarande skattepliktsgräns fastställdes. Skatteskalorna har i övrigt lämnats oförändrade. Däremot har deklara-tionspliktsgränsen i 22 § 1 mom. punkt 4 taxeringsförordningen höjts från 80.000 till 100.000 kronor. Ändringarna skall tillämpas vid 1966 års taxering.

Skattefrihet för ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse

SFS 1965:29 (Prop. 1965:8; BevU 1965:2)

Enligt förordningen den 29 mars 1957

(nr 78) skall ersättning, som i form av livränta eller eljest utgått till någon på grund av särskild lagstiftning i Förbundsrepubliken Tyskland om ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse, inte utgöra skattepliktig inkomst. I en framställning till finansdepartementet har hemställts om skattefrihet även för motsvarande ersättningar som utbetalas från Österrike. Förbundsrepubliken Tyskland har vidare erlagt ett belopp av en milj. D-mark till Sverige för att enligt svenska regeringens bedömning användas till förmån för svenska medborgare, som utsatts för nationalsocialistisk förföljelse.

För att undanröja all tvekan rörande beskattningen av ovannämnda ersättningar har riksdagen antagit ett i proposition nr 8 framlagt förslag om att 1957 års förordning skall ersättas med en ny förordning. Där i stadgas, att ersättning, som utgått på grund av särskild lagstiftning i främmande stat om ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse, eller ersättning av medel, vilka Förbundsrepubliken Tyskland överlämnat till annan stat till förmån för dem som utsatts för sådan förföljelse, vid taxering till statlig eller kommunal inkomstskatt inte skall utgöra skattepliktig inkomst för mottagaren.

Den nya förordningen trädde i kraft den 16 mars 1965. Lagstiftningen har givits retroaktiv verkan på samma sätt, som skedde år 1957.

Skattebefrielse för Skeppsfartens sekundärlånekassa

SFS 1965: 121—123 (Prop. 1965: nr 99; BevU 1964: 16)

På grundval av förslag i proposition nr 99 har riksdagen beslutat viss omorgani-

sation av Svenska skeppshypotekskassan och inrättande av Skeppsfartens sekundärlånekassa i syfte att förbättra rederinäringens villkor för anskaffning av långfristiga krediter.

I samband därmed har nuvarande bestämmelser om skattebefrielse för skeppshypotekskassan bibehållits oförändrade. Motsvarande skattebestämmelser skall i fortsättningen även gälla för sekundärlånekassan. Detta har föranlett ändring av 53 § 1 mom. första stycket d) kommunal-skattelagen, 7 § första stycket e) förordningen om statlig inkomstskatt och 22 § stämpelskatteförordningen. På initiativ av bankutskottet i dess utlåtande nr 38 har dessutom Skeppsfartens sekundärlånekassa — liksom tidigare Svenska skeppshypotekskassan — beviljats stämpelfrihet vid köp av obligationer. Ett stadgande härom har intagits i 3 § 2 mom. fondstämpelförordningen.

Bestämmelserna har trätt i kraft den 1 juli 1965.

Tjänstepensionsförsäkring med särskilt insatt förmånstagare

SFS 1964: 51 och 52 (Prop. 1964: 37; BevU 1964: 16)

År 1959 genomfördes den ändringen av skattelagstiftningen, att belopp, som utgår på grund av pensionsförsäkring och utbetalas till särskilt insatt förmånstagare, i vissa undantagsfall skall beskattas hos försäkringstagaren i stället för hos förmånstagaren. Ändringen föranleddes av att dåvarande beskattningsregler på området utnyttjats för att erhålla eljest inte medgivna avdrag vid inkomsttaxeringen. Då det emellertid ansågs att missbruk inte behövde befaras i fråga om tjänstepensionsförsäkringar, gjordes ut-

tryckligt undantag för pensionsförsäkringar, som tagits i samband med tjänst.

I skrivelse den 1 februari 1963 till chefen för finansdepartementet framhöll Svenska livförsäkringsbolags förening, att det i fråga om tjänstepensionsförsäkring förekom fall, där försäkringstagaren insatte förmånstagare att uppbära pensionsbeloppen och där försäkringstagaren skulle bli skattskyldig för beloppen, om inte det uttryckliga undantaget för tjänstepensionsförsäkringar fanns. Sådana förmånstagareförordnanden kunde enligt föreningens mening visserligen inte sägas förekomma i den utsträckningen, att det fanns anledning att tala om missbruk. Föreningen ville dock föreslå, att skatte-reglerna ändrades så att försäkringsbelopp på grund av tjänstepensionsförsäkring skulle beskattas på samma sätt som belopp på grund av annan pensionsförsäkring.

Departementschefen framlade i enlighet härmed proposition i ämnet och denna godtogs av riksdagen. De nya reglerna föranledde ändringar i 53 § 4 mom. kommunalskattelagen och punkt 10 av anvisningarna till 32 § samma lag samt 6 § 4 mom. förordningen om statlig inkomstskatt.

Lagstiftningen blir tillämplig första gången vid 1966 års taxering.

Beträffande försäkringsanstalts uppgiftsskyldighet har i 37 § 2 mom. taxeringsförordningen intagits en kompletterande bestämmelse av innehåll att kontrolluppgift, som avser pensionsförsäkring tagen i samband med tjänst, skall innehålla uppgift om den, som enligt tjänst-avtalet skall åtnjuta pensionsförmånen. Denna bestämmelse skall tillämpas första gången med avseende å kontrolluppgift, som avlämnas för kalenderåret 1965.

Avräkning av fondskatt

Något vid sidan av ämnet må erinras om bestämmelsen i 6 § förordningen om fondskatt (SFS 1954:264). Enligt denna bestämmelse äger företag, som taxerats till fondskatt, påfordra att 70 procent av det till fondskatt beskattningsbara beloppet räknas som tillskjutet belopp (för aktiebolag) eller som inbetald insats (för ekonomisk förening) *om företaget upplösts före utgången av år 1965*. Sista möjligheten att påkalla tillämpning av denna paragraf är således vid *1966 års taxering*.

Förenklat rättelseförfarande beträffande uppenbara taxeringsfel

SFS 1965:558 (Prop. 1965:131; BevU 1965:39)

Genom beslut av 1965 års höstriksdag har i taxeringsförordningen införts en ny 72 a § innefattande bestämmelser, som i princip innebär att myndighet som handhar längdföring får möjlighet att rätta vissa uppenbara felaktigheter i taxering för inkomst och förmögenhet. Beträffande den närmare innebörden av bestämmelserna, som trädde i kraft den 4 december 1965, torde få hänvisas till kammar-rättsassessorn S. Widmarks uppsats i häfte 11—12 av denna tidskrift för år 1965.

Dubbelbeskattningsavtal

I föregående års artikel rörande nyheterna vid 1965 års taxering redogjordes för det av 1964 års vårriksdag godkända tilläggsavtalet till avtalet den 23 mars 1939 mellan *Sverige och Amerikas Förenade Stater* för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmel-

ser angående ömsesidig handräckning beträffande inkomst- och andra skatter (Prop. 1964:22; BevU 1964:3).

I artikeln anmärktes bl. a., att bestämmelserna i tilläggsavtalet om beskattning av aktieutdelning skulle äga tillämpning först från och med beskattningsår som började den 1 januari året närmast efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna eller senare.

Ratifikationshandlingar avseende tilläggsavtalet utväxlades i Washington den 11 september 1964 och författningar har utfärdats genom SFS 1965:38—40. Be-

stämmelserna i artikel VII om beskattning av utdelning skall sålunda tillämpas i fråga om beskattningsår som börjar den 1 januari 1965 eller senare.

Beträffande nyheterna på detta område må i övrigt allenast anmärkas, att under år 1965 undertecknats dels nya avtal mellan *Sverige och Belgien* och mellan *Sverige och Schweiziska Edsförbundet* och dels ett avtal mellan *Sverige och Brasilien*. De nu nämnda avtalen har ännu ej ratificerats och saknar därför omedelbart intresse för den, som nu ämnar koncentrera sig på 1966 års taxering.